

Érveléstechnika tréning

Szerdán, az OT utolsó napján az Amnesty International magyar jogvédő civil szervezettől Landy Annamária, a szervezet oktatási koordinátora érkezett gyűlésünkre, és tartott tréninget a Közművelődési és Közgyűjteményi Dolgozók Szakszervezetének jelen levő tisztségviselői és tagjai számára.

Témája a vitakultúra és érveléstechnika gyakorlatba való átültetése, és az éles helyzetekben történő megfelelő kommunikáció elsajátítása volt.

Annamari bevezetőjében elmondta, hogy az emberjogi dialógus leképezését szeretné számunkra bemutatni a jelenlévők aktív közreműködésével.

A vita lehetőségének megteremtése az elsődleges feladat, amihez több tényező is szükséges.

Fontos, hogy legyen egy moderátor, lehetőleg képzett szakember, aki megteremti a megfelelő légkört a vélemények ütköztetéséhez, és külső szemmel tudja figyelni az eseményeket.

Ami szintén elengedhetetlen, hogy olyan vitapartnerek gyűljenek össze, akiknek megvannak a megfelelő információi érdekeik képviseléséhez, felkészülten érkezzenek a vitára.

A dialógus lehetőségének megteremtésének menete:

Mindenki kapott egy névtáblát, majd körben leültek a vita résztvevői úgy, hogy mindenki látta a másikat.

1., Állítás megfogalmazása – mi az, amiről a jelenlévőknek érdemes vitázni?

4-5 fős csapatok lettek kialakítva a résztvevők táborából úgy, hogy Annamari sorban odament a jelenlévőkhöz, és mindenkinek mondott egy madárnevet, pl. cinke, fülemüle, akik azonos madárnevet kaptak, ők kerültek egy csoportba.

Mikor mindenki megtalálta, melyik névhez lett beosztva, a csoporttagoknak össze kellett ülniük kis körben és három olyan állítást kellett megfogalmazniuk, amely szerintük megosztja a társaságot (nem csak a csoporttagokat, hanem a jelenlévő összes résztvevőt). Így olyan témákat kellett egy papírra leírniuk, melyekben jelenleg még nincs meg a konszenzus a szervezeten belül, mégis fontos lenne egy közös álláspont kialakítása

10 perc állt a csoporttagok rendelkezésére, hogy az állításaikat összefoglalják, leírják, majd az idő leteltkor a papírt odaadják Annamarinak. Trénerünk ezeket begyűjtötte, majd összegezte, milyen vitatémák merülhetnek fel ezek alapján a jelenlévők körében.

2., A megfogalmazott, leírt állítások alapján álláspontok képviselése

Miután Annamari átnézte a kis csoportok 3-3 állítását, felolvasta egyenként őket, és kérte, aki

egyétért az egyes állítással álljon jól elkülönülten a rendezvénytér egyik oldalára, aki nem ért egyet, az pedig a tér másik oldalára, így mindig látszódott, adott állítás mennyire osztja meg a jelenlévőket.

Néhány példa, milyen állítások jöttek szóba:

- a közgyűjteményi és közművelődési szakemberek kerüljenek vissza a Kjt.

(Közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény) hatálya alá,

- szükség van a megyei elnökökre a KKDSZ-en belül,

- intézményvezetőknek kinevezés esetén legyen meg kötelezően a releváns szakmai képesítése,

- legyen a KKDSZ-en belül a különböző szakmáknak saját szabályozása.

A legmegosztóbb állítást, amelynél leglátványosabban vált ketté a társaság, vetette fel Annamari megvitatásra, ez az volt, hogy a jelenlévők a gyerekek testi fenytését megengedhetőnek tartják-e.

3., Vitakör kialakítása önkéntes alapon

Miután így kiderült, mely téma legyen a vita alapja, önkénteseket kért Annamari, akik szívesen ütköztetik a másik táborral álláspontjukat.

A jelentkezők leültek egy körbe felváltva úgy, hogy egy olyan ember ült egy székre aki teljesen egyetért az állítással, mellé pedig egy olyan résztvevő, aki egyáltalán nem ért egyet a mellette ülővel, és így tovább, néhány szék azért maradt üresen, hogy akik menetközben szeretnének beszállni a vitába, ezt minden gond nélkül megtehessék.

Az első jelentkező elmondta röviden az álláspontját az állításról, és a mellette sorban következő összefoglalta ezt az állítást, és feltett egy kérdést az elsőnek, aki ezt röviden megválaszolta. Utána a kérdező (második jelentkező) mondta el az álláspontját, amit a sorban harmadik helyen ülő foglalt össze, és tett fel kérdést a másodiknak. Azért is volt fontos, hogy a különböző állásponton lévők üljenek egymás mellett, hogy kulturáltan tudjanak az előttük felszólalók véleményére reflektálni, mégis képviselhessék saját nézeteiket.

Nagyon őszinte, nyílt dialógusok jöttek létre ennek a módszernek a segítségével, és a résztvevők megértően, érdeklődve hallgatták meg egymás véleményét mindenféle konfliktushelyzet létrehozása nélkül, ezért néhányan menetközben csatlakoztak a kis körhöz erősíteni egyik, vagy másik álláspontot.

Miután a kör bezárult, mindenki elmondta, és megindokolta véleményét. A tapasztalatok megosztásra kerültek, ki, mit talált jónak a módszerben, min változtatott volna, például volt, aki más témát vitatott volna meg szívesen. Abban mindenki egyetértett, hogy hasznos, jó gyakorlatot tanultunk Annamaritól, melyet saját közösségünkben is alkalmazni tudunk a jövőben.